

Makroreliéfová pásma podle J. Pelíška (1957)

Údolní (lužní) V nadmořské výšce 100 – 250 m, v okolí větších toků, šířka pásma od několika desítek m do několika km, s přirozeným výskytem nížinných luhů a borů (RT glejsoly, Fluvisoly, organosoly, regosoly)

Nížinné (planární) V nadmořské výšce 150 – 300 m, s rovinným terénem a menšími relativními výškovými rozdíly, s původními dubovo – habrovými lesy, které dnes nahrazují většinou pole a louky (především černosoly a luvisoly)

Pahorkatinné (kolinní) V nadmořské výšce 200 (300) – 500 (600) m, s relativně mírně zvlněným terénem a s mírnými i příkřejšími svahy různých expozic, s původními doubravami až dubobukovými lesy (luvisoly a kambisoly)

Vysočinné (submontánní) V nadmořské výšce 500 (600) – 800 m, s dosti členitým terénem a s různě příkrými svahy, s úzkými plochými hřbety, vrcholovými plošinami a hlubšími říčními údolími, dominance bučin, horní hranice pěstování polních plodin (kambisoly, stagnosoly, podzosoly)

Horské (montánní) V nadmořské výšce nad 800m, se značně členitým terénem a různě příkrými svahy, náhorními plošinami, hlubokými údolími, dominance bukových lesů a smrčín (kambisoly, podzosoly, stagnogleje, gleje)